Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok VIII. Kraków, CZERWIEC-LIPIEC 1936. Nr. 6-7.

INFORMATOR

ORGAN TOWARZYSTWA WŁAŚCICIELI REALNOŚCI WIELKIEGO KRAKOWA

Adres Redakcji i Admin: Kraków, św. Marka 20 Tel. 146-78.

Redaktor: Dr. Adam Blatt.

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują »Informator« bezpłatnie.

Komunikaty Prezydjum Towarzystwa.

Prezydjum Tow. Właść. Realn. W. Krakowa, interwenjowało w Prezydjum Miasta u Wielmożnego Pana V-Prezydenta Dra Radzyńskiego w sprawie zastosowania ulg w spłacie zaległości w opłatach wodociągowych i kanałowych. Ponadto prosiliśmy o powiększenie ryczałtu bezpłatnie dostarczanej wody, o obniżenie opłat za wywóz śmieci, lampki orjentacyjne itd.

W powyższych sprawach przedłożono obszerny memorjał.

Do pracy w Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w sprawie uregulowania warunków pracy i płacy dozorców domowych, — wydelegowało Prezydjum p. Mec. Dr. Adama Blatta, p. Mec. Dr. Alf. Becka,, p. Dyr. Piotrowskiego i p. Dra Miecz. Findera. Orzeczenie N. K. R. zapadło w dniu 30 maja 1936 — doręczone Towarzystwu w dniu 6. VI. 1936.

W sprawie otworzenia wzgl. naprawy „Starego Mostu" na Wiśle, — interwenjowało Towarzystwo w Prezydjum Miasta.

W sprawie kredytu hipotecznego — Prezydjum Towarzystwa przedłożyło Dyrekcji Kom. Kasy Oszcz. m. Krakowa obszerny memorjał, oraz w dniu 20. VI. 1936 miała miejsce osobista interwencja w tej samej sprawie.

Prezydjum Towarzystwa odbywa posiedzenia co tygodnia w każdą środę o godz. 19 w lokalu Towarzystwa.

Posiedzenia Wydziału Towarzystwa odbywać się będą zawsze w pierwszą środę po 1-szym dniu każdego miesiąca. **Najbliższe posiedzenie Wydziału odbędzie się we środę dnia 8 lipca 1936 o godzinie 19-tej w lokalu Towarzystwa.** Osobnych zaproszeń nie wysyła się. Wszyscy Członkowie Wydziału proszeni są o energiczną współpracę i przybycie na posiedzenia.

Wszystkich Szanownych Członków Towarzystwa, prosi Prezydjum o punktualne płacenie wkładek albo wprost w biurze Towarzystwa, albo do rąk inkasenta, **który winien wykazać się pisemnem upoważnieniem,** — i na pobraną wkładkę winien wystawić pokwitowanie z pieczątką Towarzystwa.

Opłaty kanałowe!

Gdy w r. 1934 Gmina m. Krakowa, uchwaliła nałożyć na Właścicieli Realności „nowy podatek" za używanie kanałów, — zerwała się burza protestów i odwołań od nakazów płatniczych.

Województwo nie uwzględniło wniesionych odwołań, a właściciele realności wnieśli skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 24 VI. br. Najwyższy Trybunał Administracyjny rozpatrzył skargi właścicieli nieruchomości w Krakowie przeciw opłacie za używanie kanałów pobieranej przez Zarząd miejski w Krakowie na podstawie zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewn.

Najwyższy Trybunał Admin. oddalił skargi, stając na stanowisku, iż zarządzenie Ministra Spraw Wewn. jest legalne i że Gmina ma prawo pobierania opłat kanałowych.

W motywach wyroku N. T. A. zaznaczył między inn. iż Ministerstwo Spraw Wewn. związane jest w wysokim stopniu projektem przepisów miejscowych uchwalonych przez Radę miejską, że może zmieniać ten projekt tylko w kwestjach niezasadniczych i musi umotywować wprowadzone przez siebie zmiany. W ten sposób N. T. A. wyjaśnił kwestję istotną dla kompetencji samorządu i jego samodzielności, ale i w ten sposób rozstrzygnięta została ostatecznie sprawa i ustalonem zostało dla Krakowa, że **Gmina ma prawo pobierania opłaty za używanie kanałów.**

Naturalnie powyższe stanowisko N. T. A. ma dla miasta Krakowa bardzo wielkie znaczenie, albowiem zaczepione przez skarżących opłaty kanałowe przynoszą Gminie ponad 1,000.000 złotych dochodu.

Niestety olbrzymi ten ciężar przerzucony został w całości na barki własności nieruchomej, **mimo że z kanałów korzystają w pierwszym rzędzie lokatorzy.**

Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu przewodniczył w tej sprawie Sędzia N. T. A. Okulicz.

Sprawy kredytu hipotecznego

„Towarzystwo nasze przedłożyło PT. Dyrekcji Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa obszerny i umotywowany **memorjał.** — Domagamy się uwzględnienia najistotniejszych „bolączek" własności nieruchomej, które ujęte zostały w następujące R e z o l u c j e, uchwalone na Walnem Zebraniu Towarzystwa Właścicieli Realności M. Krakowa w dniu 29. III. 1936 r.:

1) Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa apeluje do Komunalnych Kas Oszczędności, ażeby od swych hipotecznych dłużników pobierały przy pożyczkach długoterminowych conajmniej o 1%, — przy zabezpieczonym kredycie wekslowym łącznie z dodatkami administracyjnemi conajwyżej o 1½%, odsetki przewyższające zasadniczą stopę odsetek, od wkładów złotowych. —

2) Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa — zwraca uwagę Szanownej Dyrekcji Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Krakowa, na przyjęty obowiązek lojalnego dotrzymania zobowiązań, objętych ustępem 3) litera b) i c) układu z 20 października 1933 r. a to wobec obniżenia z dniem 1 grudnia 1933 r. zasadniczej stopy procentowej od wkładów złotowych z 6% na 5%. Według tegoż układu od skonwertowanych długoterminowych pożyczek hipotecznych Kasa Oszczędności m. Krakowa począwszy od 1 grudnia 1933 r. nie jest uprawniona pobierać wyższych odsetek, jak 6¾ w rocznym stosunku. Dotychczas pobrane odsetki, o ile one przekraczają 6¾% p. a. winna jest Kasa Oszczędności swym dłużnikom zwrócić.

3) Walne zebranie zwraca się do Komunalnych Kas Oszczędności z apelem, ażeby zaniechano pobierania nadmiernych 9% odsetek p. a. od nieskonwertowanych wierzytelności dolarowych.

4) Apelujemy do Komunalnych Kas Oszczędności, ażeby zaniechano pobiera-

---

Każdy Członek Towarzystwa — wykazujący się zapłaconemi poprzedniemi wkładkami i zapłaconą wkładką za miesiąc lipiec 1936 — otrzyma bezpłatnie egzemplarz książeczki p. t.

„Nowe warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Krakowa na rok 1936|37"

z objaśnieniami p. adw. Dra Adama Blatta.

Po odbiór egzemplarzy, zgłaszać się należy **osobiście** do biura Towarzystwa, ul Św. Marka 20. — Codziennie w godzinach między 10 - 12 i 16 - 18, — przy wykazaniu się k w i t a m i za zapłacone wkładki.

nia nadmiernych 9½% odsetek zwłoki od zalegających rat.

5) Wobec katastrofalnej sytuacji miejskiej własności nieruchomej, Walne Zebranie Towarzystwa Właścicieli Realności — zwraca się z apelem do Zarządów Komunalnych Kas Oszczędności, ażeby nie wywierano nadmiernego nacisku egzekucyjnego na zalegających z zapłatą rat hipotecznych właścicieli nieruchomości miejskich. W szczególności prosimy o stosowanie zasady, że upomnienie o zapłatę zaległości nie powinno być do dłużnika wystosowane, o ile tenże nie zalega z zapłatą conajmniej dwóch rat, a egzekucja nie powinna być wszczęta, o ile zaległość nie wynosi conajmniej 4-ch rat. Na czas trwania ustawowej obniżki komornego, tj. do 31 XI. 1937 r., — odnośnie do właścicieli domów podlegających ochronie lokatorów, — nie należy wogóle wszczynać egzekucji, a już wszczęte należy zawiesić.

6) Wobec tego, że właściciele domów pobierają od swych lokatorów komorne w złotych obiegowych — prosimy, ażeby ewent. w porozumieniu z Organami Nadzorczymi Kas w już wystawionych skryptach dłużnych skreślono klauzulę obowiązującą dłużników hipotecznych do zwrotu pożyczonych sum w złotych w złocie, a w przyszłości zaniechano umieszczania tej klauzuli w skryptach dłużnych.

7) Walne zgromadzenie zwraca się z prośbą do Dyrekcji Kas Oszczędności, aby bezzwłocznie zwrócono się do J. W. Panów Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z żądaniem ostatecznego usunięcia dwuwalutowości z naszego życia gospodarczego i uporządkowania stanu hipotecznego realności; ażeby bezzwłocznie wydano zapowiedziane w dekrecie Prez. Rzplitej z 12 VI. 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych, rozporządzenia wykonawcze o zasadzie przerachowania wszelkiego rodzaju hipotecznych wierzytelności w walutach zagranicznych — z tem, że kurs przerachowania winien być oznaczony wedle kursu dnia. Ustawowe przerachowanie winno objąć również już dotąd na warunkach mniej korzystnych dla dłużników skonwertowane wierzytelności hipoteczne".

Wyżej streszczony memorjał przedłożony został Kom. Kasie Oszczędn. w dniu 18 czerwca 1936. — W dniu 20 VI. 1936 udała się Delegacja Towarzystwa w osobach Panów: Prezesa Dr. Bolesława Czuchajowskiego, Mec. Dra Adama Blatta, Dr. Miecz. Findera i p. Mec. Dr. Alf. Becka — do Dyrekcji Kom. Kasy Oszczędn. m. Krakowa, i przedstawiła życzenia własności nieruchomej m. Krakowa.

Na odbytej konferencji Dyrekcja Kasy przyrzekła przedłożone postulaty rozpatrzyć, a ze względu na duży materjał, — odpowiedzi na poszczególne sprawy udzielić pisemnie.

Do spraw wyżej przytoczonych powrócimy po otrzymaniu odpowiedzi Kom. Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Przepisy Ustawy o podatku od lokali

Przed niedawnym czasem ukazało się rozporządzenie wykonawcze do dekretu Prez. R. P. z 14. 11. 1935 o podatku od lokali. — **Lokalami są wszelkiego rodzaju pomieszczenia mieszkalne, handlowe, biurowe i inne wraz z należącemi do nich zabudowaniami gospodarczemi, piwnicami, składami itp. bądź wynajmowane bądź oddawane do bezpłatnego używania, bądź też zajmowane w budynku własnym.**

Jeżeli ta sama osoba zajmuje w jednym budynku dwa lub więcej lokali, a lokale te nie łączą się ze sobą n. p. wspólnym przedpokojem, schodami wewnętrznemi it. p., to **każdy lokal opodatkowuje się odrębnie,** chociażby nawet wynajęto go jedną umową za łącznym czynszem.

Wolne od podatku od lokali są pomieszczenia zajęte przez zakłady przemysłowe zarówno opłacające podatek przemysłowy jak i od tego podatku ustawowo zwolnione. Lokale zajęte na biura, składy, pomieszczenia gospodarcze itp. zakładów przemysłowych wolne są od podatku, jeżeli znajdują się przy zakładach przemysłowych (w tym samym budynku), w którym mieści się zakład przemysłowy, lub w obrębie kompleksu budynków zajętych przez taki zakład).

Jeżeli zakład **przemysłowy** zajmuje część lokalu, a druga część tego samego lokalu jest zajęta na mieszkanie, wówczas podatek wymierza się tylko od części mieszkalnej według stawki właściwej dla opodatkowanej części.

Przykład: a) pracownia krawiecka zajmuje dwie izby **w pięcioizbowym lokalu** Podatek wymierza się tylko od pozostałych izb **mieszkalnych** według 8 proc. stawki **podatkowej;** b) pracownia szewska zajmuje jedną izbę w trzyizbowym lokalu. Podatku nie wymierza się, ponieważ część mieszkania wolna jest od podat ku (lokale mieszkalne jedno i dwuizbowe zwolnione są od podatku od lokali).

Izbę używaną równocześnie na zakład przemysłowy i mieszkanie uważa się za izbę mieszkalną.

Lokale w budowlach przebudowanych nie korzystają ze zwolnienia od podatku od lokali.

Zwolnienia od podatku przyznaje się z urzędu na podstawie dowodów posiadanych przez urzędy skarbowe dla celów podatku od nieruchomości.

Jeśli część lokalu zajęta jest na zakład handlowy a część na mieszkanie, wówczas podatkowi podlega cały lokal.

W myśl dekretu podatkowi od lokali nie podlegają m. in. lokale 3-izbowe zajmowane przez bezrobotnych, jeżeli nie mają sublokatorów. Przysługujące z tego tytułu zwolnienia od podatku udziela się — jak wynika z rozporządzenia wykonawczego — pod warunkiem przedstawienia odpowiedniego dowodu z biura pośrednictwa pracy, Funduszu Pracy lub zarządu Gmin, stwierdzającego, że ubiegający się o zwolnienie od podatku jest bezrobotnym. Ponadto ubiegający się o zwolnienie powinien przedstawić władzy wymiarowej, zaświadczenie właściciela (administratora) domu, w którym zamieszkuje stwierdzające od jakiego czasu jest on bezrobotnym, jakiego rodzaju praca stanowi jeog zawód i czy posiada on sublokatora.

Do płacenia podatku od lokali obowiązane są osoby (fizyczne i prawne) zajmujące lokal. Osobami zajmującemi lokal są nietylko osoby mieszkające, prowadzące przedsiębiorstwo lub wykonujące zawód w lokalu, ale również i te osoby, które lokal wynajęły lub pozostawiły go do własnego użytku na jakiekolwiek cele, chociażby lokalu tego nie użytkowały.

Przez faktyczne **komorne** z roku poprzedzającego okres podatkowy, stanowiącego podstawę wymiaru podatku — **rozumie się** komorne, **które najemca obowiązany jest płacić wynajmującemu.** Jeżeli lokator oprócz komornego wyrażonego w określonej kwocie zobowiązał się z tytułu najmu jeszcze do innych świadczeń (w gotówce, w naturze, pracy, lub innej formie) jednorazowych lub powtarzających się, to do sumy komornego **dolicza się wartość tych świadczeń wykonanych w ciągu roku poprzedzającego okres podatkowy. Jeżeli lokal został wynajęty z umeblowaniem,** opałem, światłem i t. p. świadczeniami ze strony właściciela budynku, **wówczas od sumy umówionego komornego należy potrącić wartość tych świadczeń,** o ile zostały one objęte komornem.

Jeżeli lokator opłaca tylko część komornego, a pozostałą część opłaca za niego służbodawca lub inna osoba, wówczas za podstawę wymiaru przyjmuje się sumę komornego należnego właścicielowi budynku.

Jeżeli opodatkowaniu podlega część lokalu, wówczas za podstawę wymiaru przyjmuje się odpowiednią część komornego należnego za cały lokal. Podstawę wymiaru ustala się na każdy rok dwuletniego okresu podatkowego w wysokości wartości czynszowej z roku kalendarzowego, poprzedzającego okres podatkowy. Dla lokali, za które komorne zostało obniżone na mocy dekretu Prez. R. P. z 14. 9. 1935 podstawę wymiaru na rok okresu podatkowego 1936/1937 ustala się w wysokości dwunastokrotnego komornego z grudnia 1935.

Za „izby" uważa się wszelkiego rodzaju pomieszczenia jak pokoje mieszkalne, kuchnie, pokoje dla służby, pokoje biurowe itp. z wyjątkiem spiżarni, werand, przepokojów, kurytarzy itp. pomieszczeń, które nawet po odpowiednich przeróbkach, nie nadają się do zamieszkania lub do prowadzenia przedsiębiorstwa oraz wykonywania zawodu.

Jeżeli lokal większy został podzielony na lokale mniejsze będące przedmiotem odrębnej umowy najmu — obowiązek podatkowy w odniesieniu do tych lokali powstaje od chwili ich zajęcia. — Od lokali, dla których obowiązek opłacenia podatku powstał w ciągu dwuletniego okresu podatkowego, podatek wymierza się na pozostały czas tego okresu.

Z Wydziału Towarzystwa

W dniu 27 maja 1936 odbyło się Plenarne Posiedzenie Wydziału Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa.

Wydział postanowił jednomyślną uchwałą wybrać na Prezesa Towarzystwa JWPana Dr. Bolesława Czuchajowskiego w Krakowie.

O dokonanym wyborze powiadomiono p. Prezesa, który wybór przyjął.

Osoba nowego Prezesa p. Dra Bolesława Czuchajowskiego jest ogólnie znaną i cenioną. Dzięki osobistym zaletom cieszy się u wszystkich obywateli i władz zasłużoną powagą i zaufaniem.

Pan Dr. Bolesław Czuchajowski, b. oficer-legjonista, b. w.-prez. Apelacji Krakowskiej, Radny m Krakowa i ceniony notarjusz w Krakowie — dzięki stałej ofiarnej pracy — na każdem dotychczasowem stanowisku, zyskał olbrzymie doświadczenie, które przez przyjęcie Prezesury naszego Towarzystwa zechciał łaskawie użytkować dla dobra i rozwoju naszej Organizacji.

Cóż na to Zakład Czyszczenia Miasta?

Przed niedawnym czasem zwróciliśmy uwagę, na „dziwne" nieporządki i nadużycia niższych funkcjonarjuszy Zakładu, — przy wywozie popiołu i śmieci.

Podaliśmy sygnaturę akt Prokuratorskich dochodzeń!

Mimo tego, robotnicy Zakładu Czyszczenia Miasta — nadal zabierają niepełne skrzynki, zaliczając za pełne, — a na zwracaną uwagę odpowiadają wyzwiskami — a nawet wszczynają awantury.

Ostatnio doniesiono nam **o wypadkach pobicia przez robotników — administratora realności, który zwracał uwagę na nadużycia!**

Fakt ten wymaga bezzwłocznego wyświetlenia, tembardziej, że jak nam doniesiono, p. Dyrektor Wojciechowski, — powiadomiony jest o tych ‚incydentach".

Nie wolno nam przypuszczać, żeby Dyrekcja Zakładu Czyszczenia Miasta solidaryzowała się z **barbarzyńskimi wybrykami robotników** i zezwalała na **„gangsterowskie"** metody w naszem kulturalnem mieście.

Żądamy natychmiastowego wyjaśnienia sprawy i **pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.**

Dotyczące Protokoły zajść, spisane są przez IV. Komisarjat Policji Państw.

Stan zadłużenia Państwa

(Gazeta Polska z 29. V. 1936).

W Minsterstwie Skarbu odbyło się posiedzenie komisji kontroli długów Państwa, na którem rozpatrzono stan zadłużenia wewnętrznego i zagranicznego Państwa na 1 kwiecień r. b.

Zadłużenie wewnętrzne Państwa na początku bieżącego roku budżetowego wynosiło 1.698 869 tys. zł., zczego gros przypada na długi emisyjne. W porównaniu z 1 lipcem r. ub. długi wenętrzne wzrosły z tytułu wypuszczenia 3 proc. poż. inwestycyjnej (230 milj. zł.) oraz 6 proc. poż. inwestycyjnej (230 milj. zł.) oraz 6 proc. poż. inwestycyjnej (50 milj. zł.).

Zadłużenie zagraniczne w dniu 1 kwietnia r. b. wynosiło 3.335.250 tys. zł. wobec 3.331.408 tys. zł. na 1 lipca r. ub. Gwarancje finansowe Państwa wynosiły na 1 kwietnia r. b. 1.660.811 tys. zł.

Długi Dolarowe

Zasadnicze orzeczenie Sądu Najwyższego.

Izba I-sza cywilna Sądu Najwyższego opracowała obszerne motywy wyroku w zasadniczym procesie, wynikłym na tle przerachowania zobowiązań dolarowych. Wyrok ten uznaje, iż rozporządzenie Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 16 czerwca 1934 r. przerachowujące zobowiązania w dolarach złotych, **przekreśla nawet prawomocne ugody, które** zawarte były pomiędzy wierzycielami, a dłużnikami, dla rozstrzygnięcia sporu po spadku kursu dolara, w okresie przed ukazaniem się przepisów waloryzacyjnych.

Warszawski sąd okręgowy zasądził w lutym 1934 r. 6.986 dol. U. S. A. w złocie na rzecz Banku jako różnicę pomiędzy sumą 20.000 dolarów w złocie, pożyczonych w banku przez dłużników W. i M., a kwotą 20.000 dolarów w banknotach które wpłacili oni na pokrycie długu. Strony zawarły ugodę, przyczem dłużnicy zobowiązali się pokryć tę różnicę w ratach i dopuścili do uprawomocnienia wyroku.

Gdy ukazało się rozporządzenie o przerachowaniu zobowiązań dolarowych, dłużnicy czuli się pokrzywdzeni i sprawa znów oparła się o sąd.. Sąd okręgowy w Warszawie uznał dług za wygasły, lecz sąd apelacyjny stanął na odmiennem stanowisku i orzekł, że rozporządzenie Pana Prezydenta nie obala nowozawartej ugody, stanowiącej odrębne zobowiązanie w dolarach złotych i tylko suma 6.986 dolarów podlegać może przerachowaniu.

Sprawa oparła się o Sąd Najwyższy, który uwzględniając skargę kasacyjną pełnomocnika dłużników wyrok ten uchylił i wydał podstawowe orzeczenie. Będzie ono miało zastosowanie do bardzo wielkiej liczby procesów, toczących się w stosunkach handlowych. Sąd Najwyższy w motywach wyroku podniósł, iż ustawa waloryzacyjna nie zamierzała postawić w lepsze położenie dłużników, ktrzy przed wejściem w życie rozporządzenia nie spłacili nawet części długu, od tych dłużników którzy przed ukazaniem się przepisów wpłacili całość nominalną w dolarach papierowych. Wobec tego uznać należy iż pierwotny dług został pokryty wpłatą 20.000 dolarów papierowych, mimo następnie zawartej ugody. Nr. C.I. 2495/35).

Czy Lokale przedsiębiorstw handlowych, wykupujących patenty ulgowe IV kat. nie podlegają ochronie lokat.?

Sąd Okręgowy w Stryju jako apelacyjny rozpatrywał ostanio sprawę z powództwa właściciela realności p. P. przeciwko kupcowi p. H., która ze względu na swój charakter obudziła powszechne zainteresowanie szerokich kół tutejszego kupiecwa. Chodziło mianowicie o rozstrzygnięcie kwestji, czy lokale przedsiębiorstw handlowych, które na rok 1935 wykupiły świadectwo przemysłowe IV kategorji ulgowej na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z 6. XII. 1934 L. D. V. 43730/4/34 (kwota obrotu nie przekracza 15.000 zł.) podlegają nadal przepisom ustawy o ochronie lokatorów, czy też nie. Jak wiadomo, Dekret Prezydenta z 14. XI. 1935 nowelizujący przepisy o ochronie lokatorów wyjął spod działania tych przepisów m. in. lokale przedsiębiorstw handlowych, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zostały zaliczone na rok 1935 do przedsiębiorstw handlowych IV kategorji. Zastępca procesowy lokatora stanął na stanowisku, że pod wspomniany wyżej wyjątek podpodają wszystkie przedsiębiorstwa handlowe, które za rok 1935 wykupiły świadectwo przemysłowe kat. IV czyto normalne czyteż ulgowe.

Sąd Okręgowy jako apelacyjny zajął jednak w tej sprawie **inne stanowisko** i w motywach swego wyroku wypowiedział **że przedsiębiostwa handlowe, które na r. 1935 wykupiły świadectwo przemysłowe IV kategorji ulgowe, nie podlegają przepisom ustawy o ochronie lokatorów.** Sprawa ta — jak wiadomo — jest obecnie ośrodkiem żywego zainteresowania szerokich kół gospodarczych na terenie całego państwa. Na tle interpretacji przepisów cyt. noweli do ustawy o ochronie lokatorów toczą się obecnie w wielu miastach spory i judykatura w tej sprawie nie jest jednolita.

Powyższy wyrok należy z uznaniem powitać i jesteśmy przekonani, że wyżej ustalone stanowisko Sądu, będzie obecnie zawsze jednolicie stosowane — gdyż tylko ono odpowiada intencjom dekretu, zmierzającego do sukcesywnego zniesienia ustawy o ochronie lokatorów. — Ustawa ta była i **jest ustawa wyjątkową i jako taka winna być jedynie ścieśniająco interpretowana.**

Przeciw wysokim karom admin.

Minister Spraw Wewnętrznych gen. Sławoj Składkowski wystosował do wszystkich wojewodów okólnik treści następującej.

Wobec stwierdzenia, że niektóre władze administracji ogólnej w dalszym ciągu wymierzają zbyt wysokie kary administracyjne, niewspółmiernie z obecnem położeniem gospodarczem ludności, przypominam dotychczas wydane zarządzenia w tej sprawie i polecam równocześnie jak najbaczniejszą uwagę na to, aby wymiar kary dostosowany był zarówno do obecnego ogólnego położenia gospodarczego, jak do indywidualnych warunków materjalnych ukaranego. W wielu wypadkach nawet kary kilkuzłotowe są dla większości ukaranych ciężarem nie do zniesienia, zwłaszcza na wsi, kary takie nie osiągają celu wychowawczego, lecz jedynie wywołują rozgoryczenie ludności i podważają zaufanie do władz.

Z reguły zatem stosować nalęży w tych wypadkach, gdy nie zachodzi wyraźnie zła wola (recydywa, okoliczności danej sprawy i t. d.), możliwie najniższy dopuszczalny ustawowo wymiar, chyba że położenie materjalne oskarżonego jest takie, że niska kara oczywiście nie osiągnie skutku.

Zechcą p. p. wojewodowie, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę i starostowie w tym kierunku zmienić dotychczas przyjęte wymiary kar, a w związku z tem, poddać również rewizji wzory doraźnych nakazów karnych. Treść tych nakazów ułożona była częściowo jeszcze przed szeregiem lat, gdy położenie gospodarcze było lepsze. Obecne warunki wymagają dostosowania do nich także i wysokości grzywien z doraźnych nakazów. Należy zatem nakazy te przejrzeć i wysokość przewidzianych w nich kar naogół obniżyć, naprzykład za jazdę nieprzepisową stroną, wystarczająca będzie grzywna w wysokości 1 zł.

Zechcą pp. wojewodowie, Kom. Rządu na m. st. Warszawę i starostowie zająć się tą sprawą i czuwać nad tem, aby wytyczne niniejszego polecenia znalazły rzeczywiste i ścisłe zastosowanie.

(—) **Sławoj Składkowski,** minister.

Nowe rozporządzenie wykonawcze do ordynacji podatkowej

Min. skarbu opracowało projekt rozporządzenia wykonawczego do znowelizowanej ordynacji podatkowej. Rozporządzenie to obejmuje 122 paragrafy. Obecnie projekt tego rozporządzenia jest uzgodniany z organizacjami gospodarczemi. W rozporządzeniu tem są szczegółowo omówione wszelkie kwestje związane z wymiarem podatków ze sprawą rozpatrywania podań o rozkładanie na raty, jak również rekursów. Pozatem unormowana będzie kwestja ściągania podatków. Bardzo poważny dział dotyczy norm szacunkowych dochodowości przedsiębiorstw handowych, Ustalenie takich norm w formie procentu od obrotu jest szczegółowo przewidzane. Od t. zw. normy szacunkowej dochodowości brutto w przedsiębiorstwie handlowem potrąci się udowodnione koszty handlowe. To samo dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych. Dla określenia wysokości obrotu mogą być ustalone nast. normy szacunkowe: procentu zysku brutto dla danego rodzaju przedsiębiorstwa, procentu zysku brutto dla poszczególnych gatunków towarów, wielokrotności wartości ogólnego zapasu towarów. Rozporządzenie wykonawcze do ordynacji podatkowej ma być wkrótce ogłoszone.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 25 maja 1936 r.

L. D. V. 6371/1/36.

(Dz. Min. Skarbu Nr. 30 poz. 468 z dnia 30. 5. 1936 r.)

w sprawie umorzenia zaległości w podatku od lokali, zarządzonego okólnikiem z dn. 19. II. 1936 r. L. D. V. 2517 1/36.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z wątpliwościami, powstałemi przy stosowaniu przepisów okólnika z dnia 19 lutego 1936 r. L. D. V. 2517/1/36 w sprawie podatku od lokali Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że łącznie z podatkiem od lokali, należnym od 1 i 2 izbowych lokali mieszkalnych, ulegają umorzeniu również i koszty egzekucyjne, powstałe na skutek wdrożenia kroków egzekucyjnych z tytułu tych zaległości.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. J. Lubowicki.

Nr. Bud. praw. 86/36/0.

OBWIESZCZENIE

Zarządu Miejsk. w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 10 maja 1936 r.

w sprawie pomiarów nowych domów w mieście Krakowie.

W czasie od dnia 11 maja do 31 października 1936 r. Urząd katastralny w Krakowie będzie przeprowadzać pomiary nowo powstałych budynków w obrębie miasta Krakowa.

Podając powyższe do wiadomości, Zarząd Miejski przypomina przepisy art. 1. ust. 1 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarów Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 125), w myśl których właściciele, dzierżawcy, lub inni użytkowcy nieruchomości, obowiązani są zezwolić organom państwowym lub samorządowym, przeprowadzającym pomiary, na wykonanie wszelkich robót i czynności związanych z pomiarami, jak wstępowanie na grunty i budowle, podwórza i ogrody, umieszczania znaków pomiarowych, itd.

Winni niestosowania się do przepisów wyżej powołanej ustawy podlegają karom przewidzianym w art. 7 i 8 tejże ustawy.

Kraków, dnia 10 maja 1936 r.

Za Prezydenta miasta Krakowa
Dr. Rudolf Radzyński wr.
Wiceprezydent miasta.

Terminy płatności podatków

Według art. 57 p. 4 ustawy o ordynacji podatkowej nakaz płatniczy musi być doręczony płatnikowi na 30 dni przed terminem płatności podatku.

Jeżeli płatnik dostaje nakaz później, ma prawo wpłacić podatek w ciągu 30 dni od daty otrzymania nakazu.

Jakie pomieszczenia uważa się t. zw. w rozumieniu przepisów podatku od lokali?

Wedle przepisów dekretu z r. 1935, poz. 505 Dz. U. o podatku od lokali ważne znaczenie ma pojęcie t. zw. „Izb". W szczególności np. mieszkanie jedno i dwuizbowe nie podlegają podatkowi i również lokale trzyizbowe zajmowane przez bezrobotnych, jeżeli nie mają oni sublokatorów. Ponadto pojęcie izb jest ważne, gdyż od ilości izb zależy stopa podatku od lokali, bo wynosi ona dla lokali jedno, dwu i trzyizbowych 8 proc. podstawy wymiaru, zaś dla lokali 4-izbowych i większych 12 proc. podstawy wymiaru (art. 5.).

Zachodzi zatem pytanie, jakie pomieszczenia należy uważać jako „izby" w zrozumieniu nowych przepisów podatku od lokali.

W tym względzie § 16 rozp. Min. Skarbu z r. 1936, poz. 258 Dz. U. w przedmiocie wykonania wspomnianego wyżej dekretu wyjaśnia, że za „izby" uważa się wszelkiego rodzaju pomieszczenia, jak pokoje mieszkalne, kuchnie, pokoje dla służby, sklepy, sale, pokoje biurowe, itp. z wyjątkiem łazienek, spiżarni, werand, prztdpokojów, kurytarzy itp. pomieszczeń które nawet po poczynieniu odpowiednich przeróbek nie nadają się do zamieszkania lub prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego oraz do wykonywania zawodu. (Głos miast.).

Niestosowalność ulg do wierzytelności wekslowej zamienionej na hipoteczną po ustawowym terminie

Pewien dłużnik miał wierzytelność wekslową i następnie, ale już po dniu 1. lipca 1932, zamienił tę wierzytelność z wekslowej na hipoteczną. Po wejściu w życie ustawy o ulgach w spłacie wierzytelności hipotecznych, dłużnik wytoczył spór o zastosowanie do swego długu wspomnianych ulg.

Spór ten oparł się o Sąd Najwyższy, który wyrokiem w sprawie C. 2995/34 wyjaśnił, że **do wierzytelności zamienionej z wekslowej na hipoteczną po dniu 1. lipca 1932 r.** nie można zastosować rzeczonej ustawy o ulgach hipotecznych. Albowiem wskutek zmiany formy wierzytelności dawne zobowiązanie wekslowe i dawny stosunek prawny wygasły, a nowe zobowiązanie powstało po 1 lipca 1932 r. a więc po dniu wymagalnym wedle rzeczonej ustawy do zastosowania **ulg hipotecznych, przeto ulgi w tym wypadku nie przysługują.**

Wydawca: Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa w Krakowie. Redaktor odpowiedzialny: Dr. M. Finder.
Drukarnia M. Lenkowicza. Kraków, Meiselsa 4.